

De Boodschap

Vol.5

De Weg

Divinus Spirituale

DE GEBOORTE VAN LIEFDES' VRIJHEID

(De Waarheid, deel 2)

Meta-mind ~ De Wetenschap van Zelf

Ik toon je m'n bezieling

Liefde...

Wie ben ik?

Ik ben de verandering die gaat komen, met de boodschap van je dromen. Ik ben de Vader en Moeder samengekomen.

Ik voel voorbij m'n zintuigen en vertril mijzelf als snaar. Ik zie diep in m'n innerlijk en het firmament is daar.

Ik ga op in verwondering; ontzag met dynamiek. Ik kom los, versmelt, beweeg, verdamp, maar altijd met harmoniek.

Ik ben niet abstract of conceptueel: ik ben de arme van geest, ik ben emotioneel.

Ik zag angst tot wanhoop beleven. Ik zag woede tot uitbarsting verweven. Ik zag verdriet met wijsheid zweven. Ik zag verlangen tot liefde verheven. Ik zag verbeelding beleving beleven. Ik zag hoe ruimte tot sterren verdreven.

Ik ben de mens hoogsensitief; gemakkelijk angstig, kwaad of met verdriet. Gemakkelijk jaloers ben ik, doch transparant als glas ben ik. Gemakkelijk ben ik liefdevol of zelfexpressief; gemakkelijk empathisch, inzichtelijk, of zelfs "Niet".

Ik ben de oceaan vol leven. Ik ben het wilde rust gegeven.

Ik ben hem die vertelt van je eigen gewelf.

Het leven van je leven...

Ik Ben Het Zelf.

Inhoud

Keuzeloos Zelf-geëmuleerd.....	5
The switch.....	14
Zonnestrallen zijn niet de zon.....	24
Half geluk kent geen heelheid.....	26
Emuleren is niet jezelf zijn.....	29
Een halve lotus is geen lotus.....	30
Meditatie, de verankering van spirit in geest.....	36
Keuzeloos lichter.....	42
Drie keer is scheepsrecht.....	47
Het HeelAl.....	51
Het is onverklaarbaar.....	54
Licht op verlichting.....	57
Laat er licht zijn.....	62
Zonder illusies, geen illusionist.....	65
En het is goed.....	74
De “6”.....	81
Des duivels.....	84
Verleid door vlees.....	86
Gebed, de sprong naar het einde.....	99
Doping door water.....	112
Doping door vuur.....	116
Hels.....	119
Dat kleine stemmetje.....	125
Bekeren is naar binnen keren.....	127
Eerste Kennis.....	130
Kennis maken met De Boom.....	133
Besneden mind, gestenigde mind.....	153
Eenvoudig parabeleren.....	168
Typisch archetypische typering.....	174
Voordat jij er was, was Hij er.....	177
Heb uw vijand lief.....	182
Voor onze zonden.....	186
Vitaliteitskunst.....	199
Word heel en deel.....	203
De steen en de druppel.....	205

En de dood zal je niet smaken.....	209
De Mens ~ Homo Divinus.....	211
De illusie van onze wereld.....	212
Kunstmatige kennis.....	220
Het Bestaan Is Eén Organisme.....	221
Geboorte van een bewuste samenleving.....	221
Bewust onbewust.....	227
Helen is ontdelen.....	230
Ontkrachte onmacht.....	234
De oplossing.....	237
Syntax van De Grote Golf.....	241
Epiloog.....	250
Gedicht in gebed.....	251
De waarheid.....	251
Zoveel hou ik van je.....	256

Keuzeloos Zelf-geëmuleerd

Praktisch alle religies zijn halve of valse religies. Religies geven vrijwel uitsluitend gedragscodes en overpeinzingen van dogmatische *afgeleiden van inzichten*, die weliswaar naar waarheid verwijzen maar nooit verwezenlijkt kunnen worden door overpeinzing of recitatie.

Terwijl er enorm veel mensen verlicht zijn geworden door allerlei religies die zelfreflectie beoefenen, blijft verlichting toch onbereikbaar voor velen.

Waarschijnlijk pas als religie begrepen gaat worden en de vormloosheid van spirituele levenswijzen tot welvarende culturen kan leiden, zullen er mogelijk pas weer grote leraren als Boeddha en Christus uit lange biddende en mediterende lineages voort gaan komen.

Boeddhisme heeft veel verlichte mensen kunnen voortbrengen, maar ze hebben nooit van nut kunnen zijn omdat ze door de structuur van de Boeddhistische orden worden tegengehouden of vermoord. Als project faalt Boeddhisme, maar niet overal, en net zo is het met alle andere grote religies. Geen religie op onze wereld heeft echt tot vrucht kunnen komen en geen verlichte is het gelukt om een bewustwordingsbeweging op te zetten die lang genoeg kon duren en dynamisch en speels genoeg bleef om een massale zelfrealisatie in de mensheid teweeg te brengen... *omdat ze allemaal door de ego's van de volgelingen zijn stukgemaakt en ze door cult invloeden tot product worden gemaakt.*

De Tibetaanse bevolking was het ideale volk voor de boodschap van Boeddha. En *daar* had de hele wereld door kunnen veranderen. Het Tibetaanse volk had een heel eenvoudig maar functioneel werkende manier van leven. Boeddha's woorden had die bevolking tot een Boeddha-producerende samenleving kunnen maken. Maar Boeddhisme is z'n eigen hindernis geworden doordat het niet buiten z'n eigen werkwijze wil stappen, door de rationalisaties van de hiërarchie: ze bleven uitsluitend bij de woorden van Boeddha. En vervolgens heeft China de wereld de mogelijkheid ontnomen om het Tibetaanse Tempelland met waardigheid te kunnen betreden en uit te vinden wat dit is. Die mogelijkheid is nu weg en tot op de grond gesloopt. Waardoor een nieuwe manier zal ontstaan die *ook deze kant*

van de religieuze wereld gaat omvatten en omarmen, en de mogelijkheden ervan beschikbaar maken voor ieder mens die dat wil.

Het betekent dat alle religies gaan samenkomen, maar dat ze alle hun eigenaardigheid zullen behouden. Er is als zodanig geen één juiste manier, maar vele juiste manieren. Ontelbare manieren: alle Natuurlijk doch absoluut niet hetzelfde. Zoveel manieren als de natuur bloeien kan, zoveel manieren zijn er om verlichting te bereiken voor de mens. Er kan geen één-religie zijn. Als er een één-religie is dan is die per definitie vals. Alle religies kunnen hun universaliteit herkennen, maar ze kunnen nooit verenigen tot één. Vele wegen naar intrinsieke eenheid is geen eenheid van de velen, maar een eenheidsbesef in vele verschillende manieren van leven. De werkelijkheid is een mondiale multi samenleving die elkaar in vrijheid laat leven, maar geen multiculturele samenleving die elkaar naar het leven staat omdat er geen lokale eenheid meer kan worden bereikt. Er gaat een enorme diversiteit ontstaan aan “nieuwe” Wegen naar Eenheid, maar het zal geen één-religie kunnen zijn: die “religie “ is per definitie symbolisch, en dus vals.

Als er maar één religie overblijft dan betekent dat dat iedereen voor de gek wordt gehouden. Want iedere cultuur waar een verlichte uit is voortgekomen, betekende meestal het begin van een nieuwe richting voor die cultuur. Een meer complete richting. Culturen zullen er vele zijn en religies zijn er daarom net zo, vele. Het is eenvoudig zo, want religie behoort je te leren te bevrijden van de identiteit die je krijgt door de symbolische werking van je geest. En vele culturen inspireren vele identiteiten, waardoor er dus vele manieren zijn om die te doorzien. Hoe je jezelf hebt verlost van je identiteit, is je religie geweest. Of, zoals je identiteit is, is dat je valse-religie. Valse religie bouwt symbolische identiteiten om te kunnen vechten, en slechts culten eisen dat er een identiteit wordt gebouwd die nooit mag worden afgebroken.

Waarlijke religies zullen hun eenheid gaan herkennen, waardoor ze niet meer met elkaar zullen wedijveren. Religies zijn slechts verschillende manieren om in een bepaalde toestand te komen en jezelf te doorzien. Het is niet iets om je mee aan te kleden, maar om het is iets om je mee uit te kleden: iets om te leren je dwaling van je af te zetten; de illusie te doorzien en je daarvan te bevrijden, waardoor je lichter bent; verlicht.

Religie is niet iets van de mind. De “religie” van de mind is symbolisch: Het is van de leugen; de leugen dat symboliek is als werkelijkheid. Ware Religie

heeft te maken met wat waar is, en niet met wat niet waar is. Ware religie is natuurlijk en vrij. Ware religie is van het hart. Ware religie is van het levende. Ware religie is zelfs filosofisch vrij. Ware religie is bevrijdend; als een mogelijkheid om schoon te worden en weer opnieuw tot leven te komen; om opnieuw op te staan. Ja, om opnieuw te worden geboren. En geen geïnstitutionaliseerde religie kan claimen dat voor je te doen... want het zijn de machtsstructuren die het oude ego behelzen. En ze zullen gaan, want leven is altijd nieuw.

Boeddhisme is daarin een van de meest directe wegen naar verlichting, *maar Jezus is die weg*. En het is belangrijk om het verschil te begrijpen, want als je je hele leven gaat besteden aan de voorbereiding voor wat er gebeurt *na* dit leven, dan hoef je helemaal niets meer met dit leven te maken te hebben. Maar waarom ben je dan hier? Het “volgende” leven is net zo, leven. Reïncarnatie is echt, want er kan niets dood in eeuwig leven. De beschrijvingen van het hiernamaals is dan ook de beschrijving van niets anders dan de mind, maar dan alsof je erin rondloopt. Het boeddhistische hiernamaals, het Bardo, beschrijft het door al de innerlijke mentale toestanden te representeren als wezens met archetypische krachten; waarmee je een visuele representatie van je geest hebt. De mind, maar dan binnenstebuiten en visueel gerepresenteerd volgens archetypen. Als een visuele kaart van de mind waar *jij* dan in bent als wezen. De minds' archetypen tot wezens gemaakt is het Bardo. Je innerlijk als uiterlijk, waar jij als spirit in bent.

De dood van het lichaam en de mind is een zekerheid, maar het is onmogelijk om in het Leven te sterven. Het gaat je slechts je eigen mind tonen als de imprint op je ziel. Je kijkt er naar jezelf van binnenuit, en je ziet er dat je twee kanten hebt als mind maar dat je als spirit eeuwig bent.

Boeddha geeft je de mind, maar Jezus geeft je het Leven.

Het probleem met alle religies is dat ze half zijn. Er wordt met heilige boeken omgegaan alsof er een codering in wordt gebruikt die geleerd en bestudeerd moet worden; die onthouden moet worden. We gaan met heilige boeken om alsof er een gouden sleutel in staat die je begrijpen moet, en als we het maar eenmaal onthouden en herhalen, dat dat genoeg is. Als we met de teksten van heilige boeken een argument kunnen winnen, dan denken we dat dus de

waarheid kennen. Maar we verzamelen zo slechts sleutels die we nooit gebruiken, want die “coring” is niet een of ander cijfer of puzzel om op te lossen, maar een begrip en inzicht wat uit jezelf moet voortkomen. De “code” van een heilig boek is niet als de programmeercode van een computer waardoor die een bepaalde functionaliteit verkrijgt. De code van religies en ideologieën, filosofieën, doctrines of scriptures is dat ze een beschrijving geven van een denk- en gedragspsychologie die je door eigen overtuiging aan jezelf meegeeft, maar waar je je van moet ontdoen. Maar zoals we de code van religie begrijpen, ga je je ernaar gedragen, waardoor je er dus per definitie *niet* vrij van bent...

Halve religie leert je symbolisch over bevrijding: het leert je de psychologie van deconditionering en loslaten en de psychologie van moraliteit, maar het je leert niet daadwerkelijk los te laten en het toont je noch het innerlijk noch het paradijs.

De leer van halve religie is niet dat wat er werkelijk uit begrepen moet worden. En als je begrijpt dat je zelfs op moralistische wijze een keurslijf kunt maken, dan moet het niet moeilijk zijn om te begrijpen dat je zelfs dat moet afschudden om waarlijk vrij te zijn... Al ben je dan niet vrij van moraliteit, want moraliteit is de taal van het hart en de acties voortkomend uit het hart. Aangeleerde moraliteit doorzien doet ze juist herkennen in de levende werkelijkheid. Waarmee aangeleerde moraliteit zich weliswaar toont als waar, maar dus tevens dat je het tot dan toe niet verwezenlijkt had. En eenmaal moraliteit in jezelf herkend, behoeft het niet langer onthouden te worden want het is dan je levende werkelijkheid.

Nu zit in alle lering en doctrine impliciet verstoep dat, als je je er niet aan houdt, je slecht bent of niet goed genoeg, dat je een zondaar bent of aan het lijden bent... En je krijgt het daarmee dus symbolisch gepresenteerd als werkelijkheid. Het is een leugen. Het is hetzelfde met alle esoterische of mystieke beschrijvingen: *Je kan het er niet uit begrijpen, je moet het zien functioneren in jezelf zodat je het als geheel kan laten vallen... als “jezelf”: je identiteit ... Je psychologische begrenzing moet weg.*

Code is dus begrip: begrip van oorzaak en gevolg, begrip van geneste routines, begrip van het classificeren van methodieken en systematisering: begrip van methodologie. Code is in religie zodat je een herkenning kunt

hebben van wat je dus juist *niet* moet doen; wat je moet laten vallen. De beschrijving van code in religie is om je te helpen je routines te doorzien. Maar het begrip dat een mens in eerste instantie heeft is die van conditionering door straffen en belonen, overtuiging en herhaling. Religieuze teksten zitten vol met beschrijvingen van morele gedragingen in vergelijking met egoïsche gedragingen. Waarmee Wijze mensen aangeven hoe je functioneert op twee manieren. Eén manier is zuiver met jezelf en van daaruit zuiver met elkaar, en de andere is een versplintering die mensen met elkaar dwingt samen te werken door kritiek conflict. De code is de tekst die je vertelt hoe je in beide gevallen bent, zodat het je kan *ontvallen*, zodat je jezelf kunt volgen *zonder* code. Die “religieuze codes” worden nu dus allemaal verkeerd gebruikt omdat ze oorspronkelijk allemaal meta-codes zijn. Slechts verwijzingen voor de mens van toen, om immoraliteit tegen te gaan en deugdelijkheid daadwerkelijk je leven te laten bepalen. Het is alleen niet iets om dogmatisch na te leven, maar iets om te doorzien in jezelf.

Nu leer je te leven volgens een bepaalde code, terwijl de ware “code” *die* beschrijving is die je bevrijdt van een leven volgens een bepaalde code. De “code” van een verlichte kan geen code zijn. Het is een zienswijze afkomstig van een Wijze die *ziet*, waardoor het je gedragscode juist als illusie toont en de hypnotische zinsbegoocheling van je geest wordt afgebroken. De woorden van een echte Meester zijn om je ergens de Waarheid over te vertellen zodat je iets kan laten vallen. Zodat je lichter wordt. De ware code is de tekst die je vertelt hoe je complete egoïsche routines zijn, zodat je het kan stoppen; zodat je wezenlijk kunt leven volgens je eigen Zin... Zoals het bestaan je gemaakt heeft: vrij.

Heilige boeken zijn daarom geen boeken om na te leven. Het zijn boeken om je op gang te helpen; om je cultureel ideologische gedachtegoed los te kunnen laten. Maar Meesters die sommige werken inspireerden zijn net zo goed belast met naar wezenlijkheid begrensde mogelijkheden. Het feit dat ze zieners zijn en geen blinden, verandert daar niets aan. En van de orale en geschreven tradities blijken de orale veel betere leidraden te zijn geweest, omdat ze constant konden veranderen. Waardoor sommige Meesters nog nooit begrepen zijn, en weer andere acteurs blijken.

De waarheid van wat vrijheid en eeuwigheid werkelijk betekenen, is daarom nog niet massaal tot leven gekomen op aarde... Ons staat dus iets moois voor, het beste moet nog komen.

Alle wijsheid is om je te veranderen in jezelf, en daarop te leren vertrouwen als wat het is: intrinsiek deugdelijk goed. Wijsheid is om de mensheid te leren hoe ze zichzelf kunnen zijn, zodat er met speelsheid geleefd kan worden en de wijsheid van elke Meester begrepen kan worden zonder dat er één moet worden aangehangen.

Zonder heiligheid in één hoedanigheid is alles als heilig en heel te zien. Zonder boeken met regels om naar te leven, zijn er geen regels voor een mens om in de problemen te zijn. Zonder code zijn we zonder programmering, zonder code zijn we weer blanco en vrij om opnieuw te beginnen.

De code van een bedrijf of instituut, de code van een ideologie, cultuur of religie, is als een militaire code... ze zijn slechts verschillend door de manier waarop ze een mens besturen: niet-vrij. Het is de code die de mens bestuurt met overtuigingen, rationalisaties en conditionering, maar nooit zal het je vrij laten om met je zintuigen te leven. Het is de individuele mens die hierdoor een bepaalde gedragsdynamiek krijgt aangeleerd, waardoor we te besturen zijn... met alle problemen van dien. Als een apparaat wat bestuurd wordt en z'n programmering uitvoert. En dat kan prima lijken, maar op commando vermoordt het er net zo gemakkelijk honderd miljoen.

We denken tegenwoordig te weten dat de mens disfunctioneel is, maar het is de code van iemands leven die de disfunctionaliteit heeft ingebracht. We worden ideologisch geprogrammeerd, en doordat daar geen rekening mee wordt gehouden behandelen we elkaar verkeerd. We proberen de problemen die eruit voortkomen te verhelpen, maar we blijven de mens op dezelfde manieren opvoeden en opleiden. Waardoor alle maatschappijen en religies hun eigen valstrikken zijn die je ervan weerhouden zelfs maar kennis op te doen over het feit dat je je ervan bevrijden kan.

Wie jij wilt zijn is wat je wilt groeien, maar dat gebeurt door ervaring. Het gebeurt niet door intellectuele kennis, tenzij dat jouw ding is. De culturele programmering in de mensheid is er nu een die ontdaan is van enig inzicht in de levende mens. -Er is duidelijk wel inzicht in de mens door machtige groeperingen, maar hun manieren zijn omgekeerd: ze zetten ons tegenover elkaar in plaats van ons te tonen waarin we eender zijn. En die religies zijn dus alle van de duivel: vals, ondersteboven en omgekeerd.

**VALESE GODEN LATEN JE BUIGEN, MAAR
WARE GODEN MAKEN JE ZWAK IN DE
KNIEËN. VALESE GODEN VRAGEN JE JE
LEVEN OP TE OFFEREN, MAAR WARE
GODEN GEVEN JE HET HELE LEVEN.**

De betekenis van teksten in heilige boeken zijn slechts verbasterd geraakt door gebrek aan inzicht in onszelf en de taal die we spreken, maar genoeg woorden zijn even relevant nu als in alle tijden om te leren je eigen programmering te laten vallen.

Alle stromingen die rond verlichte Meesters ontstonden zijn vervuild, maar al de waarheid is er nog steeds te vinden. Al zal je al de gewelddadige en angst in boezemende stukken moeten overslaan die er door de schijnheilige occultisten zijn ingezet. Het beschreven geweld in heilige boeken is van geen heilige afkomstig. Je kan de meeste overpeinzende woorden laten gaan en met al wat zweeft meegaan, en dan kan je van vele Meesters leren jezelf te zijn.

De priesters van alle religies zijn meer bezig geweest om hun machtsposities uit te bouwen, dan dat ze bezig zijn geweest met het begrijpen van wat ze verspreiden, waardoor de gewone bevolkingen ze overal zijn gaan inhalen en een waar begrip van spiritualiteit verkregen begon te worden... voorbij alle bestaande religies, omdat we niet bang meer zijn om te experimenteren en uit te spreken over wat we zien.

Het zit hem in het feit dat inzichten bijeffecten zijn van inzicht in *jezelf*, en dat de inzichten van een ander niet als waarheid verwezenlijkt moeten worden en niet als waarheid verwezenlijkt *kunnen* worden en niet als waarheid doorzien hoeven worden, uitsluitend tot het moment dat je begrijpt dat de waarheid als *jouzelf bestaat... waarna je het in jezelf zal kunnen realiseren*.

De mind-fullness trainingen en meditatiecursussen en Boeddhistische inzichten zullen een-schat-aan-waardevolheid-gevoel in je teweeg brengen. Toch kan geen cursus je leren mediteren omdat al het leren gebeurt met je lichaam en geest. Gautama de Boeddha vertelde dat verlichting een leegte is... Nou, hoe wou je er iets over leren? Kun je leegte leren begrijpen? Kun je over leegte iets leren? Kun je je mind vullen met leegte kennis en dan claimen dat je leegte dan kent?

De identiteit verdwijnt er niet mee, het wordt hooguit veranderd. Het geeft wel afleiding en het is daarom een goede instap voor de Westerse gestreste mens om iets van de boeddhistische filosofie over te nemen en dat breed te adopteren... Zolang er maar van beseft wordt dat we daarmee slechts de andere kant van een spectrum gaan bekijken, zoals al vaak gebeurt is in de geschiedenis van de mensheid, maar we daardoor net zo gemakkelijk onszelf ook niet gaan vinden. Want alle geïnstitutionaliseerde religies zijn slechts methoden van de “machtigen” om bevolkingen in een stramien te houden: dat wat zichtbaar voor het ego is, daar ga je heen geloodst worden... En het ego ziet altijd de andere kant van een spectrum als uitdaging; het ziet niet wat het zelf is, een illusie. Eenmaal na een paar honderd jaren een complete bevolking aan de andere kant van een spectrum is aangekomen, dan blijkt dat we nog steeds niet zien wie we werkelijk zijn. We zien dan slechts weer een ander uiterste, vanaf een nieuwe plek. Laat er deze keer een centrum zijn.

De aard van het beestje is de aard van alles.

Alles is eenvoudigweg veel van hetzelfde.

Mens en dier, boom en steen, licht en lucht, geluid en vorm.

Verschillen bestaan slechts in vormgeving en gedrag

en daarmee in perceptie en interpretatie.

Alleen zonder controle kan het leven.

Alleen vrij kan het bestaan.

Het is hoe het altijd al was.

Het is hoe het altijd is.

Het is hoe het altijd zal zijn.

The switch

Alle plekken waar naar mensen gekeken wordt, waar mensen geanalyseerd worden, tot aan de huidige periode toe, worden slechts gevuld door mensen die fout willen vinden. We leren slechts de “fouten” te vinden in mensen: dat wat niet klopt, dat wat niet is zoals het toebehoort aan een norm, standaard of code. Artsen, psychologen, docenten, overheden, justitie en priesters, ze speuren naar menselijk falen, maar zien hun eigen falen daarin niet. Zij kennen slechts de “foute” mens die vermoord, opgesloten, verwijderd, vermaand, gecorrigeerd, omgebogen, bijgedraaid, geholpen, anders geprogrammeerd en “normaal” gemaakt moet worden. Zij hebben slechts droge kennis over een bepaald segment van de problemen van de mens.

Zoals de artsen vele ziekten en aandoeningen kennen, weten zij toch niet wat een gezond mens is en kunnen ze die niet definiëren. Zo kent de psychologie geen gezonde geest en kan dát niet definiëren. Ze denken allemaal in de vorm van lijsten, ideeën en concepten: abstracten waarmee ze classificeren, typeren en diagnosticeren wat de ogenschijnlijke problemen zijn. Maar ze weten niet hoe ze moeten helen, want ze weten niet wat dat is, behalve wat “normaal” geaccepteerd is. De lijsten van ziekten, aandoeningen zijn even eindeloos als de behandelwijzen en de psychologische en neurologische stoornis volgen eenzelfde groeicurve, terwijl behandelingen veelal slechts leiden tot onderdrukte symptomen, waardoor ongemakken slechts niet langer zichtbaar of merkbaar zijn. *Waardoor aandoeningen juist blijven.*

De hele mensheid krijgt al vroeg aangeleerd om gespitst te zijn op wat niet goed is. In het onderwijs slechts de fouten genoteerd en leert onderwijs je al de verschillen van alles en iedereen. Christelijke religie wijst je op al je zonden en de wet wijst je ook op wat niet mag... Net zo leert Boeddhisme je hoe je perfect moet zijn, maar hoe je dus niet bent... waardoor je volgens Boeddhisme lijdt. Het doet exact hetzelfde maar dan met positieven.

Wij hebben alle fouten in kaart gebracht: alle manieren hoe we anders moeten zijn; alle onwenselijkheden en wenselijkheden; aandoeningen; verboden; verschillen en zonden... en we hebben iedereen erop attent gemaakt. Ze staan in de wetboeken en al de boeken waar psychologische- en

fysieke- aandoeningen van de mens getypeerd worden, maar ook in heilige boeken.

Dan wel via positieven dan wel via negatieven, wordt de mens niet goed bevonden zoals die is. Het schreeuwt: “Alle Meesters worden verkeerd begrepen...”

De mens laat zich echter niet ongestraft gezien worden als een opeenhoping van problemen die liever niet zichtbaar gemaakt moeten worden, want al dat onderdrukkende en corrigerende gedrag is tegennatuurlijk. Of dat je iemand nou vertelt wat *niet* mag, of je vertelt iemand hoe die *wel* moet zijn, is exact dezelfde methodiek. Het brengt slechts verschillende conditioneringen voort, omdat verschillende codes worden gebruikt, maar beide soorten laten een bevolking buigen voor een, met status of heiligheid bekleed, gekozen of gevonden, hoofd van een orde.

Alles in de natuur is zoals het is zonder reden. Alles werkt intrinsiek harmonieus en de natuur brengt altijd balans. Alles in de natuur werkt balancerend en harmoniserend. De natuur is een levend symbiotisch proces: het is niet iets wat de mens met z'n wil kan doen. Een mens hoeft zelf geen balans te brengen; balans is er, als ook onbalans. Als we zelf balans zouden moeten brengen, dan zullen we iets vergeten. En dat doen we ook door de fouten van de mens te benadrukken en de verschillen aan te tonen en door de natuur uitsluitend te gebruiken voor nut.

Maar de fout van de mens is niet dat hij fout ziet en fout doet: de fout van de mens is dat hij zichzelf niet kent en daarom uitsluitend fout kán doen.

De egoïsche mens kan geen balans brengen; hij kan uitsluitend onbalans brengen. Een onbalans die de kosmische krachten vervolgens gewoon doorvoert en waar religies van gebruikmaken om je mee in te lijven en macht mee te verzamelen, ten koste van je eigen groei en ten koste van de planeet. Je innerlijke beleving wordt al millennia gebruikt om je heen en weer te sturen en steeds weer in onbalans te brengen. Je innerlijke beleving is daarmee als een zandloper en het wordt geregeld omgedraaid, om ervoor te zorgen dat je uit het centrum van je toestanden blijft, waardoor je nooit een totaaloverzicht over je leven krijgt.

Zo hebben we hier in het Westen een negatief wereldbeeld, doordat we altijd iets zien om te verbeteren. De negatieve zienswijzen die we erop nahouden wil altijd verbeteren en veranderen, doordat we zelf altijd beter moesten worden en veranderen. We zijn ontevreden over “hoe de wereld is”, door een diepe ontevredenheid met onszelf... Hierin ligt besloten dat de positieve zienswijzen interessant zijn geworden. Maar om jezelf te leren kennen, heb je beide nodig, positief *en* negatief... want beide zijn in je. Beide bestaan en daar is niets aan te veranderen. En alleen door beide toe te staan, is er plotseling een natuurlijke harmonie.

De wereld willen veranderen, komt van een negatieve zienswijze in je: een negatieve houding. We noemen het vervolgens *positief* om de wereld te willen verbeteren, want we projecteren die negatieve houding in reflectie naar buiten en het keert zich daarbij om. We willen andere manieren van omgaan met elkaar en daaruit voort komen vele innerlijke conflicten die de positieve houding in duidelijk contrast zichtbaar voor je maken. *Je kijkt is negatief en daarom herken je het positieve als iets om naar te reiken.*

We leren positiviteit te cultiveren, omdat we zelf negatief gemaakt zijn: anders zou je geen positiviteit cultiveren. Je gaat doordat je in het donker staat, als het ware de lichte kant kunnen zien. Deze “lichte kant” is noch goed noch fout, en net zo is de “donkere kant” noch fout, noch goed. Dit “donker” en “licht”, zijn niet die van bewust en onbewust: ze zijn niet de wezenlijke en de egoïsche kant van je leven, maar *ze zijn je zienswijzen die een overtuiging formeren in je mind die gemeten wordt aan intellectuele kennis.* We krijgen ze slechts gepresenteerd als goed en fout, waardoor we er als zodanig mee omgaan; individueel en in groepen. We zien het als “wat we erop projecteren vanuit abstracte kennis” en we zien in projectie dan de kant die we zelf **niet** in onszelf herkennen. *We zien het negatieve in de wereld, want we zien onze eigen negativiteit niet, en we zien niet dat we die negativiteit projecteren.* We projecteren er vervolgens zelfs positiviteit op, als uitdaging en motivatie om het negatieve te overkomen, omdat we dat met onszelf zo doen: we maskeren het negatieve in onszelf met positieve maskers. We verdoezelen het negatieve en we willen het dan veranderen, omdat we de resultaten er niet mooi van vinden, zonder te beseffen dat we er de oorzaak van zijn.

Maar de resultaten zijn het gevolg van het systeem wat je leert om je te laten leiden door de resultaten van het verleden. Welke de resultaten zijn van de resultaten van de resultaten van de resultaten ad infinitum. Waardoor je je laat leiden door het verleden, ad infinitum. En dat is waar iedereen altijd kijkt voor steun, opheldering en om van te leren, het verleden. Maar daardoor gaat het altijd fout. En daardoor blijft het fout gaan.

We zeggen wel eens dat we de dingen doen met de beste van intenties, maar altijd als het anders loopt, dan zeggen we dat het niet de bedoeling was. Die dingen deed je op basis van iets in je geheugen, op basis van het resultaat van een eerdere gebeurtenis.

Het heeft een functie om het zo te doen, Want door met de herinnering te werken, worden de resultaten steeds complexer. En het resultaat daarvan is al de techniek. Maar op dit moment in de geschiedenis is de drang naar meer begrip door techniek een onzinnigheid geworden. De complexiteit van de systemen die de wetenschap gebruikt, gaan volledig voorbij aan de realiteit. De gezamenlijke kosten van de wetenschap van god-deeltjes, quarks, deeltjesversnellers, atoomwapens, dna-manipulatie, ruimtestations en ruimte reizen, kan de wereld ontdoen van alle armoede. Maar wetenschappers willen liever genen splitsen en genen veranderen, retrovirussen bouwen, clonen en allerlei medicijnen ontwikkelen om onzichtbare microcelletjes in je te raken, zodat ze die ooit mogelijk een keer zouden kunnen gaan genezen. Terwijl de enorme hoeveelheid wetenschappelijk onderzoek die gedaan wordt, op alle vlakken toch altijd hetzelfde doel heeft: het verhelpen van de problemen van de mens.

Maar alleen biologische natuurvoeding gaat dat kunnen doen.

En alleen een ontspannen *mentale* natuur, gaat *dat* kunnen begrijpen.

Het zijn zulke situaties waarvoor “het verleden” gaat moeten wijken, zodat we gaan kijken naar het heden en naar wat er gebeurt. Om onze aandacht te richten op dat wat ertoe doet, zodat de mind gaat verwerken wat het echt zoekt: vervulling.

De mensheid staat een onlogische stap voor. Een stap in het niets. Een stap van vertrouwen, om te centreren en weer inzichtelijk te leren zien: met twee ogen in plaats van één ... niet alleen maar logisch, maar ook emotioneel. Zoals we nu doen zijn we machtig, maar dom. De intelligentie gaat niet aan, want we gebruiken alleen onze linker-hersenhelft. En de linker-hersenhelft functioneert met informatie als een negatief. Het ziet alles als een olievlek

van tegengestelden en het is van iets uit het verleden. Maar nooit ziet logica of wetenschap iets live of in z'n geheel.

Om al de negatieve kanten van de wereld aan je te tonen, maakt simpelweg de positieve kant voor je zichtbaar, door het contrast. Zoals, wanneer je verdriet hebt, je liefde wilt, en wanneer je onrustig bent, je naar rust verlangt... Het is omdat het tegenovergestelde in het spectrum dan zichtbaar wordt, alsof je een lichtpunt herkent doordat het donker is. Waardoor je ontspannen kunt, omdat je zien kunt... en er licht is.

Maar er is geen probleem met de negatieve wereldvisie, want het zorgt voor veel welvaart en is daarmee in aanzet slechts een tool voor de oplossing van armoede en hongersnood. Maar het is geen vrijbrief om de hele wereld tot bezit te maken, dat is slechts het uiterste van dat spectrum. Het negatieve hoort bij het positieve... ze horen steeds bij elkaar: donker en negatief, horen bij licht en positief. Je wordt slechts tussen beide heen en weer gespeeld, waardoor je nooit tot vereniging van de uitersten komt, omdat dat in het centrum is, en vandaar uit alles zichzelf organiseert. Je troost daarom en onderdrukt, je maskeert en projecteert het positieve overall op. Het wil zeggen: we proberen balans te vinden, want er is onbalans. We zoeken harmonie, want we leven diep onharmonisch. We willen een betere verdeling van welvaart, want er is teveel verschil. Maar we zullen die dingen voor altijd blijven willen als we ze niet zien ontstaan door onze eigen toestand: de toestand waarin we in allerlei richtingen bewegen, zonder ooit gecentreerd te zijn. We leven altijd half-half, maar we zijn daardoor nooit totaal onszelf. We bewegen constant uit het centrum, en we laten ons daarvoor beïnvloeden door ieder stukje informatie en we denken direct daarmee te kunnen beslissen zonder ooit een oordeel over het negatieve te vellen.

We hebben nog geen heelheid gekend, en we denken het verdeelde zelf te moeten maken zonder zelf heel te zijn. Het is exact waardoor we niet heel worden. We denken dat we het verdeelde zelf kunnen maken, zonder zelf eerst heel te worden. We denken dat we heel gaan worden als we allemaal hetzelfde zijn. Maar dat is hoe het ego denkt en daarmee verdwijnt alle heiligheid, want door de projectie van de mind die het ego ver-nietigen wilt, vernietigt het de hele wereld.

Door geen spiritualiteit te onderkennen is religie nog nooit volwassen geweest. Doordat de mind onbewust blijft door zijn zorgen, de zorgen van vandaag en morgen, leert hij nooit te leven in het moment.

Het kiezen van het tegenovergestelde uiterste van een spectrum, zal het hele spel slechts doen herhalen op een andere manier. Onbalans zal blijven, want beide kanten van een spectrum zijn de kanten die ontstaan door oninzichtelijkheid... Ze horen bij elkaar. Ze ontstaan tezamen en vergaan tezamen. Kies er één en de ander is er. Kies er één en de ander ontstaat... altijd.

Hieruit werd altijd verkeerd begrepen waarom de vrouw uit man ontstond en dat het iets betekende. Mannelijk en vrouwelijk, als Adam en Eva, kwamen samen: door één te kiezen ontstond de ander, want beide horen samen en zijn samen één. Is er één, dan is er de ander, tenzij wij het leven dat ontnemen. Het gaat niet om personen en toch ook weer wel: het gaat om de wezenlijke hoedanigheid, de spirit van wat levend is, waardoor het omhulsel ontstaat. De mind hoort slechts bij het lichaam, maar je wezen is iets van eeuwigheid.

In het aanwezige levende, zit wat leeft door afwezigheid, en wat daardoor vrije wil uitdeelt aan beide delen van de twee-eenheden, man en vrouw.

Het feit dat we over licht en donker kunnen praten, als de duistere kant van het leven en de lichte kant van het leven, maakt het geheel juist ondoorzichtig. De ware duistere kant van het leven, gebruikt namelijk zowel licht als donker in z'n benadering van het leven, maar kan dat slechts symbolisch. De lichte kant van het leven is dan wat een groep mensen vindt dat "goed" is, en de duistere kant van het leven is dan de kant die "fout" genoemd wordt...

Maar de mind van de mens kiest nu altijd één van de twee, en doordat je maar één kant tegelijk op *kan* bewegen met je mind, is de kant die je niet wilt, "fout" voor jou. Wat als "goed" gezien wordt door de een, wordt als "fout" gezien door een ander. Het is de onbewuste geest die zonder inzicht in zichzelf, de twee niet kan zien als complementair en tegenstrijdig tegelijk: het *is* slechts door oninzichtelijkheid, anders zou iedereen elkaar met rust laten als ze slechts iets als "anders" beleven.

De ware lichte kant is die waarin, jouw licht, jouw bewustzijn, beide kanten doorziet als één in je eigen mind. Deze distinctie dient begrepen te zijn. Het licht van je leven is *je bewustzijn zelf*. De duistere kant ziet niets, het herkent slechts het tegenovergestelde van een spectrum als positief en rent daar achteraan. De duistere kant kijkt naar iets met de semantiek van aangeleerde zienswijzen en overtuigingen; de duistere kant ziet niets door de symboliek van de eigen beleving. De duistere kant van een mens ziet niets door onbewustheid en kiest daardoor slechts de kant die voor hem “licht” of “goed” *genoemd wordt*.

In ons geval is die positieve kant gekenmerkt als met positieve aforismen en zienswijzen, want we zijn zelf negatief... De aantrekkingskracht van positieve quotes, statements en aforismen toont je daarmee slechts je eigen conditie: negatief. Maar die negativiteit is dus slechts een kenmerk van de mind: het is half af. Het lichamelijke is er man of vrouw, maar de mind is niet tot inzicht gekomen dat beide zijn in man en vrouw.

We leven nu nog met het negatieve als probleem en het is daarom zoveel positieve quotes en teksten van liefde worden verspreidt. Het is symptomatisch, uit noodzakelijkheid. Positieve quotes ogen zinvol en wijs, omdat we negativiteit in ons hebben onderdrukt, waardoor, als we ons er bewust van worden, dit zich in een bewust positiviteit cultiverende mind expressie zal krijgen. We groeien daardoor naar liefde door tolerantie en vergeving, door acceptatie en geduld, maar het geheel is argeloos en onbewust, waardoor we constant worden onderdrukt, gemanipuleerd en kaalgeplukt. We missen inzicht.

Begrijp het niet verkeerd: positiviteit is exact wat de wereld nodig heeft, maar het heeft meer licht nodig, dan uitsluitend positiviteit. Het heeft licht nodig, zodat je positiviteit niet blijft verdwijnen. De wereld heeft liefde nodig, maar dan in de vorm van begrip, aandacht, inzicht en voedend liefdevolle compassie. Alle andere wegen leiden naar de vernietiging van wat er is, en daarmee naar de vernietiging van leven.

Het conflict tussen wezenlijk en egoïsch, is de strijd tussen “het goede” en “het kwade”, en geen strijd tussen iets positiefs en iets negatiefs. Positief en

negatief, als plus en min, yang en yin, etc. zijn de schommelingen van de mind. Het is het lijden en het zondigen, al naar gelang de wijze van wie je wat woorden kent. Het bewegen van de mind in verdeeldheid is waardoor de tweedeling van plus en min, gelijktijdig, bestaan. De twee ontstaan in de eenheid van het wezen, in wie ze ook weer vergaan.

Het wezenlijke voedt het egoïsche totdat het is doorzien. Het is waarom de landen waar vrede is, soldaten uitzenden naar oorlogsgebieden om daar ook vrede te brengen, terwijl de bevolking er thuis oorlogsfilms kijken en oorlogsgames spelen. Wanneer er oorlog is ga je vredesfilms kijken en voor elkaar zorgen; zodra de oorlog voorbij is begint de oorlog thuis. Het is allemaal slechts symptomatisch voor de schizofrene conditie die ons ten deel is gevallen; door vervorming van zelfkennis door ideologie en cult invloeden, wat daarmee de aanhang van rationeel egoïsme heeft bewerkstelligd.

De “twee” die als contrast in de mind bestaan, zijn illusoir: goed en fout zijn van de mind, positief en negatief zijn van de mind, licht en donker zijn van de mind... het ware licht toont je dat “licht” en “donker” slechts beleving zijn... waarmee je eigen licht is aangegaan.

De quotes van wijze woorden van de Sages van weleer, ze wijzen in je herkenning ervan, datgene aan wat je in jezelf niet ziet... waarmee de bewustwordingsbeweging, de awareness movements, er het juiste mee doen voor dit moment in de geschiedenis: ze geven expressie aan alle problemen die er zijn, omdat de rest van de mensheid onbewust is en dus in het duister leeft... Waarmee de vele geweldloze awareness groeperingen aan het licht brengen wat de oorzaken van alle symptomen zijn. Ze gaan slechts niet ver genoeg in hun geweldloze mogelijkheden, waardoor de structurele problematiek nog steeds niet duidelijk is voor de mensheid, omdat het niet duidelijk is bij henzelf. Activisten en awareness groeperingen, zijn de front runners van wat de bevrijding van de wereld gaat worden. Dus natuurlijk worden ze door overheden over de wereld gejaagd, want ze zijn het begin van het einde van alle vormen van muren tussen de mens, door de muren in het zicht te zetten.

De aantrekkingskracht die wijze woorden op de mens hebben, is de herkenning van de *eigen structuur* die daarmee even zichtbaar is. We “lichten” dan even op en er gaat even iets “aan”: he is het ware “wakker worden”: het herkennen van een dynamiek in je eigen mentale gedragspsychologie, zoals: wat we denken te herkennen in anderen, projecteren we vanuit de herkenning van iets in onszelf.

Maar wat we nu veelal doen is: we “herkennen” de waarheid van iets wat we lezen of zien, en we reflecteren de “positieve” zienswijze ervan op onszelf, maar geprojecteerd op een ander, draait de intentionele lading om en projecteren we de “negatieve” zienswijze.

In de projectie van “waarheid van een ander” op een ander, zoals gebeurt door de referenties aan zogenaamde heilige boeken, onthult een mens slechts de manipulatieve kenmerken van de eigen mind. Waarheid toont niet het juiste pad en waarheid geeft geen richting aan het spel. Waarheid heeft geen morele karakteristiek, maar waarheid wijst de dynamiek aan in jezelf en laat je daarna over aan jezelf... je bent per slot vrij.

Wijsheid beschrijft de werking van waarheid op de mind, zodat je aandacht naar het innerlijke gaat en je het daar gaat zien voor jezelf. Wijsheid van een levend mens heelt je door je ego uit je te snijden van alle kanten, totdat je ego sterft.

Religie is daarmee de oorzaak van z'n eigen problematiek, want we houden er identiteiten mee in leven, waarvan we ons willen ontdoen. We bouwen religies rond wezens zonder identiteit, om er culturen mee te bouwen die een identiteit inspireren, maar die ons volgens religieus plan er juist van zouden moeten ontdoen.

Bij de meeste mensen is er intern een onbalans, onbegrip en haat, daarom proberen we onszelf te helen met spreuken over harmonie, wijsheid, liefde en God... iets wat we zelf dus niet bezitten. Het brengt je langzaam naar het midden als je niet omslaat naar de volledig positieve kant.

Dit gebeurt allemaal zo, omdat je onbewust projecteert, en projecteren gebeurt reflectief... Net als in een spiegel, keert hetgeen je ziet zich om. Hetgeen je ziet bevat de spiegelbeeldige reflectie van wie je zelf bent. Je projecteert het positieve op jezelf en het negatieve op de ander. Het tegenovergestelde van je eigen innerlijke zienswijze, hanteer je om de wereld mee te zien. In je projectie reflecteert je omgekeerde innerlijke waarde: het

geheel is gespiegeld, maar het is de essentie van je mind: het toont je dat je niet op jezelf let, anders zou je anders doen: dan zou het duidelijk zijn.

Nu de mens hier ontevreden is en er positiviteit gecultiveerd wordt, maakt dat de Boeddhistische levensfilosofie interessant, het toont dat we gaan overhellen naar een andere kant. Maar vergis je niet, Boeddha is niet de grondlegger van Boeddhisme: Boeddhisme heeft geen raakvlak in Boeddha zelf: de filosofie die van Boeddha's woorden is gemaakt is niet van Boeddha. Alle moralistische, ideologische, filosofische, psychologische en religieuze systemen die worden toegepast op de mens die zelf niet begrijpt en niet weet waarom zijn leven is zoals het is, kunnen de mens alleen maar verder bij zichzelf vandaan brengen. Ze houden de mens vatbaar voor- en laten hem slechts vastzitten in- “nieuwe” stramien.

Door naar het negatieve over te hellen, wordt geboorte gegeven aan al de positieven: de positieve quotes, positieve aforismen, cursussen in positief denken, de NLP goeroe's en de Boeddhistische levensfilosofie, ondanks dat die er al duizenden jaren is. Boeddhistische filosofie zal je niet volgens negatieve kenmerken of functionaliteit gaan typeren, zoals we hier in het Westen doen. Het zal je gaan typeren en kwalificeren volgens positieve kenmerken en systemen. Het is allemaal slechts een spel van actie en reactie over duizenden jaren tijd.

Zoals wij alle negatieve kenmerken van een mens in kaart hebben gebracht, zo heeft de Boeddhistische levensfilosofie alle positieve kenmerken in kaart gebracht en cultiveren ze deze naar aanleiding en interpretatie van de inzichten van verschillende Boeddha's, als *dé* kenmerken van een mens.

Het is tijd om het probleem van balans voor de mensheid te gaan laten, zodat je natuur het evenwicht gaat bepalen, want dan is er altijd balans: automatisch en inherent, natuurlijk en zelfs logisch en redelijk, want dan is er wezenlijk balans. Zoals je een met water gevulde zandloper automatisch in balans brengt door hem op z'n kant te leggen.

Inzicht dient te komen, daar heeft Boeddhisme gelijk in, maar het is niet het inzicht van Boeddhisme wat het inzicht van Boeddha was... ***het is zoals Boeddha inzicht kreeg!!***

Zonnestralen zijn niet de zon

Door de op ons toegepaste leermethoden, zetten we ons vrije bewustzijn steeds meer vast in de symbolische abstracten van de mind. Waarna, als je er weer vanaf wilt, je er een inzicht over moet verkrijgen om je ervan te bevrijden. Het lezen van andermans inzichten is goed om te doen, maar je hoeft niet je leven aan te passen op basis van wat je ervan begrepen hebt. Je kunt er je eigen vastzittende bewustzijn niet mee bevrijden, je zal er op z'n best een filosofie van maken of er een levensvisie mee formuleren... zoals met Boeddha's inzichten is gebeurd in Boeddhistische filosofie. Het is zeker heerlijk om op Boeddha's inzichten te mediteren, maar hoe prachtig ook... alleen door naar jezelf te kijken, lost je mind op.

Inzicht komt vanzelf, wanneer je eigen mind zich reflecteert in het bewustzijn dat al in je is. Inzicht proberen te verwerven door de inzichten van een ander als onderwerp van contemplatie te gebruiken of erop te mediteren, is als een poging om zonnestralen te vangen en daarmee te proberen de zon te worden. Je kan wel op inzichten mediteren, het is nou eenmaal heerlijk in de zon. De inzichtelijke mogelijkheden van een mens blijven er echter wel onaangeraakt door. Je verkrijgt er geen eigen inzicht door en je kunt er daarom ook niet niet verlicht door worden: je zit slechts eventjes in iemand anders z'n licht en je voelt je dan helder *belicht*.

De Boeddha's inzichten zijn als zonnestralen waar je je heerlijk aan kunt verwarmen, omdat je er even mee in het licht zit. Deze inzichten proberen te verwezenlijken door erop te mediteren is zeker een heerlijke tijdsbesteding, maar je zal er nooit de zon van worden. Dat is een onmogelijkheid. Je kunt zijn “zonnestralen” niet terugreizen naar de “zon” die hij was. Je zal, als je een inzicht “verwezenlijk” er nooit het licht van Boeddha's bewustzijn door kunnen worden. Het feit dat je Boeddha's woorden als inzichten ziet en ze uit Boeddha voortkwamen, maakt niet dat je de inzichten terug kunt bewandelen naar de staat van Boeddha, want ze zijn een bijeffect van zijn zelfverwezenlijking.

Het verwezenlijken van jezelf is wat nodig is. Boeddha verwezenlijkte zichzelf, of anders gezegd: hij werd wezenlijk zichzelf. En als bijeffect daarvan is wat hij zegt, wezenlijk en inzichtelijk. Hij spreekt vanuit de staat

van inzichtelijkheid. Natuurlijk is dan wat hij zegt, voortgekomen uit zijn zicht naar binnen... het is zijn inzicht dat het mogelijk maakte.

Het woord inzicht is hier het woord wat verschillende connotaties heeft, waardoor het in beleving verschillende vormen teweegbrengt.

Inzicht is een werkwoord en wat eruit voortkomt noemen we hetzelfde, maar dan als zelfstandig naamwoord: inzicht. *Inzichten is naar binnenkijken.*

Boeddha noemde het *inzichten* en Jezus noemde het bekeren. Inzichten, als zelfstandig naamwoord, zijn wat daaruit voortkomen en *inzichten* is wat je dan doet. *Inzichten* is is naar binnen kijken; het is zelfreflectie: je bent dan bekeerd.

Maar de inzichten zijn de toestand niet en geen hoeveelheid contemplatie op de inzichten van een ander, zullen je jezelf doen verwezenlijken. Ze zijn slecht hints voor het feit dat naar binnen kijken kan.

Met de inzichten van een ander, ben je slechts belast door het geloofssysteem wat je mind ervan zal gaan maken. En omdat de meeste religies verschrikkelijk oud zijn, zijn ze al helemaal uitgedacht om zonder resultaat te blijven. Je zal daarom hooguit proberen te doen zoals je beleving je doet geloven dat een Boeddha of Christus is, door de kennis van een heilige boek of geïnstitutionaliseerde religie of ideologie. Je zal proberen te praten zoals je denkt dat "Hij" praatte; je zal doen zoals je denkt dat "Hij" deed. Je zal "Zijn" inzichten reciteren en interpreteren... Prachtig, maar je hebt niet "Zijn" *zien* vanbinnen. Zijn licht schijnt niet daar in jou. Je hebt niet de aandachtige herkenning van de eigen bewegingen van je mind, zoals een verlichte dat heeft. Je bent er slechts met iemands inzichten vandoor gegaan en je gebruikt het alsof het je eigen licht is wat daar schijnt. Je bent niet jezelf en daardoor doe je niet "Gods wil".

Als je gebonden bent aan een bepaalde geloofsovertuiging, dan ben je slechts bekend met de beginselen van zelfkennis, al zijn de meeste onbegrepen en kapotgemaakt door de cult invloeden, maar er is daardoor niets in de mensheid veranderd, we zijn slechts verder van huis geraakt. Het is nog even donker in de mens als voor de eerste religie begon.

Hoe kun je een ander z'n licht zijn? Hoe kan je een ander z'n aandacht zijn? Het kan niet. Je kan geen ander zijn. Al de verwijzingen van

verlichten en wijzen, zijn slechts een verzameling zienswijzen die je mind naar jezelf toedraaien.

Licht, als zonlicht, is intelligente informatie: het vertelt alles in de natuur te groeien. Net zo dient jouw eigen wezen te groeien door jouw licht erop te laten schijnen: jouw licht kan je wezenlijk doen groeien, door je eigen aandacht op jezelf te richten, waardoor jouw egoïsche mind oplost en er geen bewustzijn meer in de verdeelde abstractie van mentale associaties opgesplitst wordt.

Je aandacht is niet uitsluitend om je in de wereld te kunnen bewegen; je aandacht kan ook de manieren belichten hoe je vastzit in jezelf... En eenmaal gezien, bevrijdt het zich, en wat je dan doorziet, noem je inzichten en wat je dan deed is *inzichten*.

Andermans inzichten kunnen helpen, zeker, als je ziet waar ze naar verwijzen. Maar er komen te weinig mensen zo aan. Het lukt amper iemand naar binnen te kijken, want iedereen blijft hangen bij het opnemen van andermans inzichten om daarop te contempleren.

Eenmaal je hebt begrepen hoe dit werkt, is er geen enkele religie van enig nut voor zelfverwezenlijking.

Het hele “probleem” en al ervoor nodig is om het op te lossen... ben jezelf.

Half geluk kent geen heilheid

Het wordt gesteld door Boeddhistische filosofie dat je altijd gelukkig moet zijn en gelukkige gedachten moet hebben: positief denken is het pad; gelukkig zijn is het pad. Maar daarmee wordt de halve mens al genegeerd vanaf het begin. Net zoals je bij christelijke dogmatiek al een zondaar bent nog voor je iets hebt vernomen van wat er aan de hand is, gaan ze er in Boeddhisme ook vanuit dat je in een negatieve toestand bent: je bent aan het lijden, stelt Boeddhisme, maar je bent geen zondaar, zoals Christendom stelt. Zoals Christendom ergens verpersoonlijkte zelfstandig naamwoorden als benoemingen voor heeft, zo heeft Boeddhisme daar werkwoorden voor. Je hebt al de emoties van een compleet mens en vervolgens word je een mens voorgespiegeld die nog maar de halve set van interne emotionele staten en gemoedstoestanden heeft, en ze noemen hem dan heel; als uitgangspunt om